

[Connie Hedegaard]

midler, som nu kan bruges for unge op til 30 år samt til andre særligt udsatte grupper, det vil sige specielt kvinderne.

Denne større fleksibilitet i den lokale indsats imod ledigheden er vi overbevist om vil have stor effekt især for gruppen af 25-30-årige, som desværre aldrig kom i gang med en uddannelse. For denne gruppe gælder endvidere det glædelige, at erfaringerne med uddannelsesyddelsesordningen viser, at det især er dem, der føler sig motiveret til at bruge ledighedsperioder til videre uddannelse.

Her kniber det lidt med de ældre kvinder, som har gået ledige i et stykke tid. Ofte er der tale om ufaglærte kvinder, hvis erhvervs-mæssige erfaring er tilknyttet erhverv med svigtende beskæftigelsesmuligheder.

Hvis Socialdemokratiet i dag kunne komme med nye forslag til indsatsen over for denne gruppe, ville det være overordentlig glædeligt. Vi synes, at et oplagt sted at prioritere indsatsen er i fagbevægelsen, som mere konstruktiv end hidtil burde anbefale medlemmerne uddannelse i ledighedsperioder. Der er faktisk mange muligheder og tilbud. Opgaven er at skabe motivation hos en gruppe kvinder, som måske har opgivet nogen sinde at komme på en skolebænk igen. Her påhviler der organisationerne et kæmpeansvar med hensyn til måden, tilbudene tilrettelægges og sælges på.

Derudover kan man håbe, at arbejdsgiverens interesse, efterhånden som tilgangen af unge til arbejdsmarkedet mindskes, også for den lidt ældre arbejdskraft vil øges. Her må arbejdsgivernes indstilling næsten automatisk blive ændret.

Netop denne problemstilling illustrerer meget klart, at den generelle beskæftigelsesfremmende politik trods alt er det mest effektfulde middel. Samtidig vil større fleksibilitet, hvad arbejdstid og arbejdets tilrettelæggelse angår, samt muligheder for deltid være ønskeligt for netop de ældre kvindelige ledige. Også her kunne man godt ønske sig større forståelse for denne gruppes ønsker og behov fra såvel visse partiers som organisationers side.

Selv om mange positive ting er i gang, er problemet kvindearbejdsløshed fortsat meget alvorligt. Det erkender alle, men selv om problemerne altså ikke er løst, er der også for kvinderne grund til at se mere optimistisk på den fremtidige udvikling på arbejdsmar-

kedet. Masser af ting er sat i værk, masser af mure er gennembrudt, masser af holdningsændringer er i gang. Alt sammen vil det, tror vi, kombineret med kvindernes egen indsats få den positive udvikling også i bekæmpelsen af kvindearbejdsløsheden til at accelerere.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Den bedste indsats, vi overhovedet kan gøre imod kvindearbejdsløsheden, er selvfølgelig at gennemføre og fastholde en politik, der generelt forbedrer beskæftigelsessituationen. I denne forbindelse kunne det være fristende polemisk at bemærke, at det ikke er en politik, der har fået Socialdemokratiets støtte, når regeringen med effekt har ført sine forslag og virkemidler ud i livet.

Når vi skal se rent statistisk på kvindearbejdsløsheden, viser nogle af de senere tal, at problemet tilsyneladende er ved at aftage. Men jeg tror ikke, vi skal nøjes med at måle kvindearbejdsløsheden rent statistisk, for der er ikke nogen tvivl om, at uanset om der var - havde jeg nær sagt - 50 pct. mænd og 50 pct. kvinder, ville der stadig væk være brug for at arbejde med de fordomme og holdninger, der er med til at begrænse kvindernes uddannelses- og erhvervsvalg. De fordomme og holdninger er man kommet et godt stykke videre med at nedbryde, men der er langt endnu, ikke kun når det drejer sig om arbejdsgivere, men selvfølgelig også de unge selv, familien, kolleger, og hvem der ellers er blevet nævnt.

De holdninger er der brug for at arbejde med, også uanset kvindearbejdsløshedens størrelse, uanset hvor stor en del den udgør af den totale arbejdsløshed, men sådan set også uanset hvor stor arbejdsløsheden for kvinderne reelt er. Derfor synes jeg, at diskussionen her kommer til at overlape den diskussion, vi havde i forbindelse med regeringens ligestillingsplan, og sådan set også den diskussion, vi havde i forbindelse med SFs forslag om ligestillingskonsulenter.

Under alle omstændigheder fører det med sig, at vi på ny får præsenteret og også ajourført de aktiviteter, der er i gang, hovedsagelig inden for Arbejdsministeriets område og Undervisningsministeriets område. Jeg synes, det er vældig værdifuldt, at man dér er i gang over en bred front.